

ПЪРВОТО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПАВЕЛ ДО ТИМОТЕЙ

Автор и дата на написване:

Апостол Павел написва това послание около 64-65 г. сл.Хр. (1Тим. 1:1).

Тема:

Основната тема на посланието е организационната и наставническа дейност на Тимотей в служението му за стабилизиране на църквата в Ефес. В него Павел увещава младия служител да бъде за пример в поведение, като проповядва смело Божието слово и защитава Неговото учение. Разглежда се и въпросът относно организационния живот на църквата за развиване на здраво ръководно ядро.

Съдържание:

1. Приветствие (1:1,2)
2. Предупреждение срещу лъжеучителите на закона (1:3-11)
3. Господната благодат в живота на Павел (1:12-20)
4. Наставления относно служението в църквата (2:1-15)
5. Изисквания за служителите (3:1-16)
6. Увещения към Тимотей (4:1-16)
7. Взаимоотношения на служителя с хората в църквата (5:1-6:19)
8. Заключително поръчение (6:20,21)

Шоро 1**1:1-11 „Вакемба мамуи хохавнесикавденге“**

1 О Павлос апостолос е Исус Христоско ки ордина е Девлески амаро Удар тай е Христоско Исус, амаро шинадо,

2 Жи ко Тимотеяс о моро чачо чхаво андо апакияба. Гудлипе, мила, рамане таро о Дел о Дад тай таро Христос о Исусас, амаро Дел.

3 Сарто тут рукисардиом, кана жавас ки Македония те ачхос ки Ефес, та те упралдеш несавенге те на ден авер сикайба,

4 ни те дикхена ки парамичи тай со най о агор е коченде, колато керен побут те кавгес пес, а ма е Девлеско удара депеши гаял е апакиямаса гаял керав тай акана.

5 А и таргето адалкеско си шуже илеса дехимаса тай лачхи годи тай ма две монца апакияба;

6 таро несаве, сарто ачхиле бибукя, бангярелас пес ко чучо хоратиба,

7 тай манген те овен адеши сикавне би те ахальон ни со хоратинен ни со вакерен.

8 Нума аме жанас, кай о адеши си лачхо, коли керас лес несаво адеша,

9 кана жанен адавкха, кай о адеши ни буткерел пес е чачоске, нума и би адеши тай со ни бипачо, е кханили тай е безехале, ащал ма о гудло хоратиба, тай о сквернес, ащал о мударненге е даденго тай о мударипе е даенго е мануша со мударен,

10 е лубкердя, е муршажувля, со бикенен ргатос, хохавне, хан совел ко хохаиба гай са со си авер со си мамуи билачшо ко зурало сикайба.

11 бискаи о баро гудлипе таро о Дел, когато сине дес манге.

1:12-20 „Девлескере гудлипе пал Павлеске“

12 Найсарав е Христоске о Исусас амаро Девел. Ковато диняс ман зуралипе, кай кергяс ман чачо тай тховгяс ман те акандав.

13 Савес сомас поангле чшишити праастанално тай адешмануш. Нума лильом мила соскетто, сар коро, керавас адавкха ко би ахалиба;

14 тай о гудлипе амаре Девлеско со ачхило бут каринг манде ме апакиямаса тай дехимаса ман ко Христос Исусас.

15 Чачо си адавкха ворба тай кер пхердо те лел пес, кай о Христос Исусас ало ко лумаке те скепил е безехален, лендар най англал сиом ме.

16 А лильом мила адалкхе резано, та те сикавел о Исус Христос манде, о баро безехало састо Лескере бут пача, сар модело околенте, колато ка апакиянас лесте ко биагорно живипе.

17 А о биагор Тхагар си би меримаско, нидикхло иек си о Дел, те овел мал тай барипе жи ко биагор вековя Амин.

18 Мочхо Тимотею давкха ордина предав туте сарто си о профетя англе вакегьом туке та те ашарес гаял лендар лачхес сар бутшукарно ашарно.

19 те овел тут апакияба тай шужи годи, когато несаве кано отчхивте отлел таро апакияба.

20 Колендар си о Именейос тай о Александрос, колато предингьом ко шейтанос та те икльон ма те акушен е Девлес.

1 Глава**1:1-11 „Предупреждение срещу лъжеучителите“**

1 Павел, апостол Исус Христов по заповед на Бога, нашия Спасител, и на Господа Исуса Христа, нашата надежда.

2 До Тимотей, истинско ми чачо във вярата. Благодат, милост, мир от Бога, нашия Отец, и от Христа Исуса, нашия Господ.

3 Като те молих на тръгване за Македония да останеш в Ефес, така и сега те моля да заръчаш на някои да не проповядват друго учение,

4 нито да се занимават с басни и безкрайни родословия, които причиняват по-скоро препирни, отколкото назидаване Божие във вярата.

5 А целта на тази заръка е чистосърдечна любов и добра съвест и не лицемерна вяра;

6 някои, като не постигнаха тези неща, отклониха се в празнословие;

7 желаеи да бъдат законоучители, без да разбират ни какво говорят, ни какво твърдят.

8 А ние знаем, че законът е добър, ако някои го употребява законно,

9 като знаем, че законът не е постановен за праведника, а за беззаконници и непослушни, за нечестивци и грешни, за неправедни и скверни, за убийци на бащи и на майки, за човекоубийци;

10 за блудници, гейове, разбойници, клеветници, скотоложци, лъжци, клетвопрестъпници и за всичко друго, противно на здравето учение,

11 по славното благовестие на блажения Бог, което ми бе поверено.

1:12-20 „Божията благодат към Павел“

12 Благодаря на нашия Господ Христа Исуса, загдето ми даде сила и ме счете за верен, като ме постави на служба;

13 като по-рано бях хулител, гонител и оскърбител, но бях помилван, защото, без да зная, вършех това в неверие;

14 но преумножи се с вяра и любов благодатта на нашия Господ.

15 Вярно и достойно за всяко приемане е това слово, че Исус Христос дойде в света да спаси грешните, от които пръв съм аз.

16 Но затова бях помилван, за да покаже Исус Христос първи в мен цялото Си дълготърпение за пример на онези, които повярват в Него за вечен живот.

17 А на Царя на вечността, на Нетления, Невидимия, Единния и премъдър Бог чест и слава вовеки веков. Амин.

18 Тази поръка ти предавам, чачо мое Тимотее, съгласно по-раншните пророчества за теб, да воюваш съобразно тях като добър воин;

19 Имайки вяра и добра съвест, която някои, като отхвърлиха, и претърпяха корабкрушение във вярата;

20 от тях са Именей и Александър, които предадох на сатана, за да се научат да не богохулват.

1:3-11 „Предупреждение срещу лъжеучителите“

След обичайния официален поздрав, апостол Павел предупреждава своя млад помощник Тимотей за нарастващия проблем в Ефес, относно лъжливите учители на Мойсеевия закон. Тези ними учители изопачават целта на закона (1:4). Той е превърнат от тях в поле на раздори относно родословия и лъжедоктрини. Законът и благовестието не могат да бъдат разделени. Законът сочи и разкрива греховността, така че човекът да види в Христос Божия план за спасение, Неговата любов и милост (1:9-11).

1:12-20 „Божията благодат към Павел“

Апостолът разказва за обръщението си към Христос и отправления към него Божии зов за служение (1:12-17). Павел не се нуждае от похвала и чест заради обръщението си в християнството. Когато той вижда ясно величието на Исус, неверието му е преодоляно и чрез благодатта на Бога остава верен на „небесното видение“ (Д. А. 26:19). Тимотей също е призван от Бога и Павел го насърчава да Му служи без страх и колебание (1:18,19).

Шоро 2

2:1-15 „Сикайбе пал рукхибе тай лувисардипе“

- 1 Таи чука рукхинава анггал са со си те керен рукипе, молиба мангипе, гудло дариба ашал саворе манушенге.
- 2 Е тхагареске та са со си колато си тховде учесте, та те накхен рамане живипе пхердо гудлимаса тай чачоса.
- 3 Адавкха си лачхес таи гудло икериба анггало о Дел ама-ро Удар.
- 4 Ковато мангел амен те скепил саворе мануша та те доре-сас жи ко пенжарас пе о чачипе.

Екутно Мажкармануш тай Аблакато о Исус Христос

- 5 Соскето Иекутно си о Девел тай иек мажкармануш маж-кар о Дел таи манушенге о мануш о Христос о Исус.
- 6 Ковато лел пес адалкхеске те кинел Пес са со си саво-ренца мищо си яххиткано врамяке,
- 7 гаял колесте ме си тховдо дартардеш апостоло чачо би хохаване сикавде е биджутенге ко апакияба тай андо чачипе.
- 8 Тай чука мангав мурша те рукин пес секоне тханесте кана вазден васта зета нума димаске тай премаске.
- 9 Чука тай е ромня те лачхарен пес скромно уравде лажимаса тай пхердо гогыса ма те кхувен пе бала тай фроленца ваи мерджаненца ваи куч шехенца.
- 10 Нума лачхе букяса. Сарто препел е ромненге колато си цибрибе ко гудло тай чаче.
- 11 И жувли ма те сикльол те трайнеп тай пхердо те дел пес атъри.
- 12 А е жувляке най ден те сикавел ни те овел упрал е муршенго нума мек те овел рамане.
- 13 Соскето о Адам сине кердино англе палал и Ева;
- 14 тай ма о Адам сине хохавне нума и ромни таи пели ки скандалипе.
- 15 нума ка скепил пес гаял те овав анди биянгипе, коли овен ко апакияба ко дехиба тай ко лумяке тай ко састо гогыверипе.

Шоро 3

3:1-14 „Епископенге тай дяконенге“

- 1 Чачуно си и vorba: Коли каскан иекхаске о епископи лачхес буки мангел.
- 2 Гаял о епископос требул те овел бикусури, мурш иекхе ромняке коркоро те дикхел ахалиба, маално, чачо дехиба авелно те сикавел.
- 3 ма те овел ко пиiebe чингара ма те марел пес, те овел рамано, со ни дел пес. Ма те дехел о руп таи о барвалипе;

2:1-15 „Наставления относно молитвата и поклонението“

Павел съветва Тимотей по въпроси относно поклонението в църквата. Той разглежда молитвата както за личните нужди, така и за другите хора като свято общение с Бога (2:1-4). Грижата на християнина за своя близен превъзхожда всякаква расова, национална или социална дискриминация. Християнската любов се стреми да включи в плана за спасение всички те човеци. Бог промисли средството за спасение: живота и смъртта на Христос (2:5,6). Правилното отношение на християнина към Бога трябва да формира характера и да регулира неговото поведение. Истинната молитва привежда моления се в съгласие с Духа и намеренията на Бога (2:8). Апостолът засяга и ролята на жените в църквата, наблюдайки на важността от вътрешното качество – благочестие (2:9-15).

3:1-16 „Епископи и дякони“

Църковният ръководител трябва да бъде пример със своя личен, се-

2 Глава

2:1-15 „Наставления относно молитвата и поклонението“

- 1 И така, моля преди всичко да се принасят прошения, молитви и молби, благодарения за всички човеци;
- 2 За царе и за всички високопоставени, за да прекарваме тих и мирен живот в пълно благочестие и чистота;
- 3 Защото това е добро и угодно пред Бога нашия Спасител.
- 4 Който иска да се спасят всички човеци и да достигнат до познание на истината.

Единственият посредник и ходатай Исус Христос

- 5 Защото един е Бог, и един ходатай между Бога и човеците, човекът Христос Исус.
- 6 Който даде Себе Си откуп за всички, нещо засвидетелствано своевременно,
- 7 за което аз съм поставен проповедник и апостол, истината казвам в Христа, не лъжа, учител на езичниците във вярата и истината.
- 8 И така, желая мъжете да се молят на всяко място, като въздигат чисти ръце без гняв и съмнение;
- 9 Така и жените, облечени прилично, със срамежливост и целомъдрие украсявайки себе си, не оплетени в злато или с бисери, или скъпоценни дрехи;
- 10 но с добри дела, както прилича на жени, които са посветени на благочестието.
- 11 Жената да се учи в безмълвие и пълно покорство.
- 12 На жена не позволявам да поучава, нито да господарува над мъжа, но да бъде в безмълвие.
- 13 Защото Адам бе създаден по-напред и после Ева;
- 14 и не Адам бе измамен, но жената бе измамена и падна в прегрешение;
- 15 но ще се спаси чрез чадородие, ако пребъде във вяра в любов, в святост с целомъдрие.

3 Глава

3:1-14 „Епископи и дякони“

- 1 Вярно е словото: Ако се ревне някому епископство, добро дело желае.
- 2 Затова епископът трябва да е безупречен, мъж на една жена, трезв, благоразумен, скромнен, почтен, гостолобив, способен да поучава;
- 3 не пияница, не побойник, не свадлив, но кротък, миролюбив, не алчен печалбар, не сребролюбец;

меен и обществен живот, да има добра нравствена репутация както в църквата, така и извън нея (3:1-7). Божият служител трябва да не спира духовния си растеж и обучение и да е готов да наставлява другите в истините на Божието Слово, следвайки примера на Господ Исус Христос. Да служи за образец в святост и вяност към Бога. Според Д. А. 6:1-6 дяконите са помощници в църквата, за да могат пастирите да отделят повече време за молитва и служене със Словото. Както дяконът, така и семейството му не трябва да е сплетник и носител на раздори, кавги и пиянски разправи, да не се възползва от длъжността си за извличане на изгода и печалба. Той е длъжен не само да познава добре Библията, но и да отразява принципите ѝ на християнска вяра в ежедневието си живот. Ролята и дейността на епископите, пастирите и дяконите за духовното израстване на църквата Христова, като стълб и опора на евангелската истина, е огромна (3:15). Към ръкополагането на църковни служители трябва да се пристъпва много сериозно и отговорно, като се сравнява животът им с библейските изисквания.

4 когато гонел поро кхер тай икерел ащал пхе чхавенге ко акандиба те овел пхердо тай рамано.

5 соскетото коли мануш на гонел те икерел по кхер сар ка керел пес е кхангирате Девлеско.

6 те на овел нево андо пакяиба, та те авел барикано тай те перел телало сар крисиба е бенгеско.

7 Панда адавкха, ов требул те астарел пес лачхимаса тай таро авруне, та те на перел сар укори тай ко срекмес е сатанеско.

8 Е дяконя требул те овен рамано, ма две чхибенцар, те на дехен бут мол, те на овен лакомо ни те роден ловенде,

9 те икерен шужи пе годи и секретото и апакиямаске.

10 Тай он англе те пучил пес тай напалпале тхе ачхон дяконя, коли си бирамане.

11 Гаял тай е ромня ленгере тебе те овен рамане, ма те мърмарене, коркоро те дикхена, апакиутна ко са со си.

12 О дяконос те овен мурша секо иекхе ромняке, тай керел лачхес пхе чхавен тай пхе кхера.

13 Соскетото окола, колато аканден лачхес сар дяконя, ащал песке лен лачхо тай баро барипе ко апакияба е Христоско о Исус.

14 Ажарав кай сиго ка авав паш туте а адавкха туке калярав,

15 ко моментото, кай авелнапалпале, те жанес, сар требул те пхирес о мануша ко Девлескоро кхер, колато си кхи кхангери е живде Девлеске, стълпос тай упорка ко чачипе.

16 Тай би те мамуй ко бари си и секретото е гудлипетрайоске: Адавкха „Ковато сине сикавдо ки снага. Довакердо гаял таро Духос, дикхло таро ангеля, хоратинелас дартадеша машкар е лумяке, апакияниле Лес таро дуняс ухтило мулендар ко барипе.

Шоро 4

Агурутне времја

4:1-16 „Сикайбе пал Тимотейоске“

1 А о Духос гаял вакерел, кай ко напалпале диеса несаве ка отчхивен пес таро апакияба, тай ка шунен хохавне духовя тай бесовска сикайба,

2 гаял до дуймонца мануша, колато хохавен каскери годи си претхарди,

3 колато ординел о прандиба тай адеше изикерел таро хабе, когато о Дел диняс, та те керен гудлиме са околандар, колато апакиян тай ахалъон о чачипе.

4 Соскетото секо варесо диндо таро Дел си лачхо тай мищо най со те отчхивел пес, коли лел пес парикераваса.

5 Соскетото си цибрине гаял таро Девлеско ворбаса тай рукибаса.

6 Ко адавкха кана вакерес е праленге, ка овес лачхо измекяри е Исусеса Христоске, чалярдо е ворбенца апакиябенца тай ко лачхо сикайба. когато кересас жи акана.

4:1-16 „Наставления към Тимотей“

Святият Дух чрез апостол Павел предупреждава, че през времето до идването на Господ Исус Христос да съди, много от вярващите ще отстъпят от поучението, което са получили, и ще слушат лъжеучители, разпространяващи религиозно-фанатични гибелни теории. За да се опази, християнинът трябва да се обучава и тренира в освещаване на живота чрез системно изучаване на Словото Божие с голямо старание и упорство (4:7). Личното познаване на Христос като Спасител и Господ е целта на всяко истинско библиейско изучаване (1Тим.1:3,4). Павел призовава младия Тимотей да бъде пример както на открито, така и на закрито, т.е. както пред хората, така и когато е сам, да живее на практика онова, което поучава (4:12). Хората, които искрено търсят истината, не се интересуват само от теории или тълкуване, но действие в живота, което може да разреши проблемите и да помогне за победата над слабостите им. Когато нехристияните виждат как Евангелието

4 Да управлява добре дома си и да държи чадата си в послушание и пълна почитеност;

5 Защото, като не умее да управлява своя си дом, как ще се грижи за Божията църква?

6 Да не е новоповярвал, за да не се възгордее и падне в същото осъждение с дявола.

7 Още той трябва да бъде добре засвидетелстван от външните, за да не бъде укоряван и да не падне в примката на дявола.

8 Дяконите също трябва да бъдат почитени, нелицемерни, не пристрастени към виното, нито алчни за некоректна печалба,

9 държейки тайната на вярата с чиста съвест.

10 И те трябва първо да бъдат изпитвани и после, ако са безукорни, да служат като такива.

11 Също и дякониците трябва да бъдат почитени, не клеветници, трезви и верни във всичко.

12 Дяконът трябва да бъде мъж на една жена, добре да управлява децата си и дома си.

13 Защото, които са служили добре, придобиват добър чин и голямо дръзновение във вярата, която имат в Христа Исуса.

14 Това ти пиша, надявайки се скоро да дойда при тебе;

15 в случай, че се забавя, да знаеш, как трябва да постъпваш в Божия дом, който е църква на живия Бог, стълб и опора на истината.

16 Безспорно, велика е тайната на благочестието: Бог явен в плът, засвидетелстван в Духа, видян от Ангели, проповядван на народите, повярван в света, възнесен в слава.

4 Глава

Последните времена

4:1-16 „Наставления към Тимотей“

1 А Духът ясно казва, че в последните времена някои ще отстъпят от вярата, и ще внимават на измамливи духове и демонични учения;

2 чрез лицемерието на лъжци, с прегоряла съвест,

3 забранявайки жененето, въздържане от храни, които Бог създаде да се употребяват с благодарение, верните и тези, които са познали истината.

4 Защото всяко създадено от Бога е добро и нищо не е за отхвърляне, когато се приеме с благодарение;

5 Понеже се освещава със слово Божие и с молитва.

6 Това като съветваш братята, ще бъдеш добър служител Исус Христов, хранен със Словото на вярата и доброто учение, което си последвал.

променя грешника в самоотвержен, всеотдаен християнин, те ще бъдат приведени към Христос. Добрият пример за подражание, водене на свят живот, проповядване на здравето учение, пазене на вярата, грижа с любов за духовното израстване на другите са едни от най-важните изисквания към църковния служител (Йоан 21:15-17). Трагична несъвместимост за служителя е да се опитва да реформира другите, ако той самият не се променя чрез силата на Бога. Този, който поучава, трябва да бъде пример със собствения си живот (Рим. 2:21-24). Подобно на Тимотей, всеки църковен водач трябва да постои, като внимава на себе си и поучението си, показвайки с всяка изминала година по-голямо подобрение както в духовното развитие, така и в познаването и разбирането на Божието Слово. Разпространяването на Евангелието се забавя или ускорява от живота на изповядващите християнството (Мат. 23:13). Изграждането на христоподобен характер се явява главна грижа на истинския християнин. Бог иска спасението на всеки човек и Той дарява достатъчно благодат за тази велика цел.

7 Отчивен е кърниле тай о мамииенгири пхури тай нане паримичи тай сикавен тумен ко гудло маалипе.
 8 Соскетото е снагакоро сикайба си хари яири, соскетото иси шинато тай за акана тай со авел о живипе.
 9 Адавкха пхерася си чаче тай керен те лен пес;
 10 Адалкхеске керав ман тай пхирав, соскетото ажарав о живдо Дел, Ковато си о Удара саворе манушенге, а най сине ки апакияненфе.
 11 Давкха ординава тай сикавава.
 12 Никонес ма те отчивел торо тернипе нума овав ки апакияне модело ко пхерася, ко животос, ко дехиба, ко апакияба, ко шужибе.
 13 Жи кана ка авел, дикхен ко четиба, ко увещиба до вакериба тай ко сикайба.
 14 Ма тхе пречивес и дарба со иси тут, со си туке динде, таро профетенге гаял таро вастенцар тховиба таро презвитерендар.
 15 Ко давкха ов, ко адавкха преде тут, та те ачхол явно саворенге торо англипе.
 16 Дикхена туте тай ко сикайба торо, сагда ов отхе, соскетото кана керес давкха, ка скепил тут тай торо аудитория со шуненас.

Шоро 5

5:1-25 „Сиклиба кариг пхуренге, пхивленге тай презвитеренге“

1 Пхуре манушес ма гълчел, нума кер лес сар дадеске, а е тхерненге сар праленге,
 2 Пхуране ромниен сар дая, е тернен сар пхениен ко бароса шужипнаса.
 3 Кер атьри е пхивилен колато си чачесте пхивля.
 4 А коли несави пхивли иси ла чхаве ваи чхавендар, он мек сикльон англе те керес гудлине каринго кхеренге, тай те ден со требул пе манушенге, соскетото адавкха си лачхес ангало о Дел.
 5 А кана си чачесте пхивли тай ачили коркори, ой ажарелла ко Дел тай си ко рукиба сагда мангипа ират тай о гиес;
 6 а окоя, ковато живил гудлиснагате ой си живди мулили.
 7 Вакяр ордина адавкха тай те овен бимаали.
 8 Нума коли несаво ни гиндил ащал перенге, а бут пхе кхерутненге, ов си со отчивел пес таро апакияба тай си по кханило тари окова со ни апакиял.
 9 Ма те кялярен пес сайкха пхивли, ковато си теле таро шовардеш брешенге, ковато сине иекхе ромеско ром;
 10 те жанен ла лакере букяса нума коли дикхляс чхавен, коли лелас мисафире, коли тховелас пире е светиенге, коли жутисарас со чинуил, коли делас пес секано лачхе букяте.

7 Бягай от скверните и бабешки митове, обучавай себе си в благочестие.
 8 Защото телесното обучение е за малко полезно, а благочестието е за всичко полезно, понеже има обещанието на сегашния и на бъдещия живот.
 9 Вярно е словото и достойно за пълно приемане.
 10 Понеже за това и се трудим и търпим укори, защото имаме надеждата в живия Бог, който е спасител на всичките човеци, а най-вече на вярващите.
 11 Това заръчвай и учи.
 12 Никой да не презира младостта ти, но бъди пример на верните в слово, в поведение, в любов, в дух, във вяра, в чистота.
 13 Докато дойда, внимавай в прочитането в наставлението и в поучението.
 14 Не бъди немарлив към дарбата, която имаш, дадена ти чрез пророчество с полагане на ръцете на презвитерите.
 15 Затова се грижи в това, пребъдвай и успехът ти да бъде явен на всички.
 16 Внимавай на себе си и на поучението, постоянствай в това, защото, като постъпваш така, ще спасиш и себе си, и слушателите си.

5 Глава

5:1-25 „Съвет относно старите, вдовиците и презвитерите“

1 Стар човек не укорявай, но увещавай като баща. Помладите като братя;
 2 Възрастните жени като майки, младите като сестри с пълна чистота.
 3 Почитай вдовиците, истинските вдовици.
 4 Ако някоя вдовица има деца или внуци, да се научат първом да почитат своите домашни и да въздават на родителите си, защото това е добро и угодно пред Бога.
 5 А която е истинска вдовица и е останала сама, тя се надява на Бога и пребъдва в моление и молитва денем и нощем;
 6 Но живеещата в разпуснатост приживе е умряла.
 7 Заръчвай им още и това, да бъдат непорочни.
 8 Ако някой не се грижи за своите, а особено за домашните си, той се е отрекъл от вярата и е по-лош от неверник.
 9 За вдовица да се приема жена не по-долу от шестдесет години, съпруга на един мъж;
 10 известна с добри дела, ако е отхранила деца, пригледвала страници, умивала нозе на светии. Ако е помагала на страдалци и е следвала усърдно всяко добро дело.

5:1-25 „Съвет относно старите, вдовиците и презвитерите“

Светското благоприличие признава почителното отношение на по-младите към по-възрастните и питни хора, а християнството го и изисква (Изм.20:12; Лев.19:32; 1Тим.5:1,2). Всеки църковен водач трябва да вижда членовете на църквата така, както Бог ги вижда – едно семейство. Това ще го предпази от високомерие и властване със сурова дисциплина. Преклонната възраст не изключва необходимостта от изобличение и поправление, но ако това се налага, по-младият водач да го направи в дух на искрена загриженост и уважение. Отношението на служителя към жените в църквата трябва да бъде в чистота, предпазвайки се от всякакви недоразумения и подозрения, а относно вдовиците се изисква да имат определени духовни качества: молитва и постоянстване в добри дела (5:3-16). Стихове 17-19 се отнасят за почитта към презвитерите, които управляват добре църквата и се грижат за духовния ѝ растеж. Презвитерът трябва да получава уважение и чест, достойно за

всеотдайното му служение и труд от тези, на които той служи (1Кор. 9:7-11; 5:18). Павел не желае да се прикрива или защитава греха, независимо чий е – на служител или член от църквата (5:19-21). Преди да се изобличи и дисциплинира провинилият се, е необходимо да се установят несъмнени доказателства. Така ще се предотврати неоснователно обвинение, целящо събаряне авторитета на някой презвитер и отслабване на доверието в него, или пък ще му бъде наложено заслужено църковно наказание. Препоръката на Павел към Тимотей в ст.23 да употребява малко вино с лечебна цел не бива да служи за оправдание при употребата на алкохол за лично удоволствие. Виното, което използвали за лечение на стомаха, според древногръцките съчинения по медицина (Атений, „Пир“, 2.24 и Плиний „История“, 14.18), е било гроздов сок преди ферментация, (olivie ojno) иначе съветът на Павел би бил несъвместим с останалите места в Священото Писание, които забраняват употребата на алкохолни напитки в целия контекст. (Пр. 20:1; 23:29-32; Еф. 5:18; 1Сол. 5:6).

11 А о терне пхивля ма ле, соскетто, кана е ленгере мангипетелуне лен отчхивен таро Христос, манген те прандена; 12 тай перен телал крисиба соскетто отчхивен пес таро англуно ахалиба.

13 А гаял адавкха, он сикльон те тертьон чучесте, те пхирен кхер кхерестар, тай ма ферди те овен чуче, тай бут хоратинен, тай тховен пес авре букенде тай хоратинен бутедер, когато ни требул те хоратинен.

14 Гаял адайкха резано, мангав е терне пхивля те пранденен, тай те биянен чхавен, те икерен кхера, та ма те ден нисави резано е душманя те акушел пес хули;

15 соскетто несаве сине отчхивте пес тай геле палал о шейтанос.

16 Коли несаво апакяненго, иси ла ендайна, и пхивли мек ла те дикхел, та и кхангери те на пхарил пес, та те ащи те дикхел е чаче пхивля.

Презвитеренге

17 О презвитеря со букяса лачхес, мек те икирен лен дуйто атьри, сар околел, колато керен бути ко пхерася тай ко дикайба,

18 соскетто о каляриба вакерел: „Тхе на пхандес о муи е гурвеске, кана керел бути“ тай „О букярно требул те лел пи плескирена.“

19 Мамуй о презвитерос ма лел душално, бискаи коли си андо таре доиндар ваи триндар якхитка.

20 Окола, колато керен безех, ворбисар лес ангал саворе, та о околелда те овел лен дара.

21 Ангал о Дел ангал о Христа Исусас тай ангал о асосарденге ангеля туке ординава те скепил кола ордина би те би торо те тховес, тай мищо те на керес мангипнаса.

22 Ма сигяр те тховен вас никас сигоса, ни те овес авре безехенде. Скеписар тут шужо.

23 Ма пи ферди паи, нума ле хари мол ашал те асявеске тере пале насвалимаске.

24 О безеха несаве манушенге си дикхално тай сигярлен лен ко крисибе а несаве авен напалпале.

25 Гаял тай о лачхе букя несавенге си явна а околелге, колато най са, нащи те лен гаравен.

Шоро 6

6:1-10 „О рупдехипе“

1 Колато си измежря телал е подлагирипе, мек гаял атьрен кай о баро ленгоро си маално секоне маалмаске, таи ма те хулин е Девлеско алав тай о сикайба.

2 Тай окола, колато иси лен апакян барен, те на лен презрин, кай си пхрала, аборкха побут мек керен ленге бути, соскетто окола, колато аямин пес, он си апакутне тай дехунде. Адавкха сикав тай до вакяр;

3 Тай коли несаво предел авер сикайба, тай ни гиндел пес е зурале пхерасенца амаро Девлеско о Исус Христос тай о сикайба, со си вакердо е гудло вакериба,

4 ов въздел пес барикано пес, ни жанел кханчик нума иси лес насвало охота ко вакяриба тай касканджил пес, колестар иклиол завис, кавгиес, хули, хохайба, тай джунгалипе;

5 дйба машкар о мануша, аравде гога тай най гоги таро чачипе, со гиндин, кай си гудло вакяриба тай си дром ашал плескирена.

6:1-10 „Сребролюбие“

Преди да разгледа въпроса за сребролюбието, Павел обръща внимание отново на темата за лъжеучителите (6:3-5). Такива хора спорят за отделни фрази и свои любими стихове, на които основават доктрините си,

11 Но по-младите вдовици не приемай, защото, кога пренебрегнат Христа, искат да се омъжат.

12 Те попадат под осъждане, защото са се повърнали от първата си вяра;

13 освен това, бидейки без работа, навикват да ходят от къща в къща и не само са безделни, но и бърбиви, любопитни, говорят каквото не подобава.

14 Затова искам по-младите вдовици да се омъжат, да раждат деца, да домакинстват и да не дават никакъв повод на противника да хули.

15 Защото някои вече се отклониха след сатаната.

16 Ако някои вярващи имат в дома си вдовици, да ги приглеждат, та църквата да не се товари и да може да приглежда истинските вдовици.

Презвитерите

17 Презвитерите, които управляват добре, да се удостоверяват с двойна почит, най-вече онези, които се трудят в слово и поучение.

18 Защото Писанието казва: Не връзвай устата на вол, който вършее, и работникът заслужава своята заплата.

19 Против презвитер не приемай обвинение, освен при двама или трима свидетели.

20 Съгрешаващите изобличавай пред всички, та и другите да имат страх.

21 Задължавам те пред Бога, пред Господа Исуса Христа и пред избраните Ангели, да пазиш това без предубеждение и да не вършиш нищо пристрастно.

22 Не ръкополагай никого прибързано, нито участвай в чужди грехове. Пази себе си чист.

23 Не пий вече само вода, но употребявай и малко вино, поради стомаха си и честите си боледувания.

24 Греховете на някои човеци са явни и ги предварят в съда, а на някои по-късно се явяват.

25 Така и добрите дела са явни, а които не са такива, не могат се укриват.

6 Глава

6:1-10 „Сребролюбието“

1 Слугите да считат господарите си достойни за всяка почит, за да се не хули Божието име и учението.

2 Тези пък, които имат вярващи господари, да не се отнасят към тях небрежно, защото са братя, а с по-голямо усърдие да им слугуват, понеже получаващите служенето им са верни и възлюбени. Така поучавай и увещавай.

3 Който поучава друго и не върви по здравите думи на нашия Господ Исуса Христа и по учението за благочестие;

4 той е помрачен от гордост, нищо не знае и е болен за празни разисквания и препирни, от които произлизат завист, разпри, хули, лукави подозрения;

5 зловредни препирни между човеци, които имат развратен ум, лишени са от истината и мислят, че благочестието служи за печалба. От такива бягай.

а всичко останало, свързано със спасението чрез вяра в Христос, за тях е без значение. Подобни хора не са доволни от успеха на истинските служители, като се стремят да разрушат авторитета им, внушавайки на последователите си своя заблудителен възглед. Те показват фалшиво благочестие, за да се облагодетелстват повече и повече (6:6).

6 А гудло вакяриба гаял си и бари аями;
 7 Соскетто кханчик аме ни тховгям ко дуняс таи ни ащи те ингеляс варесо;
 8 Нума кана иси амен о хабе, о ураибе, мек аменге ка овел доволно.
 9 А когато ламтил те барвалиол, пирас андо скандалипе ко меримаске тай ко бут дило тай кханиле букенде, колато перавен е манушен ко периба тай мулибе периба.
 10 Соскетто о рупдехиба си о жили саворе кхаянилебука, каринг колесто жан несаве, он перен таро апакияба, тай чхивен пес буте холиенде.

6:11-21 „Павлеско вакериба карик Тимотейос“

11 Нума ту мануш Девлеско, наш адалкхе букендар тай жа ки чаче ко гудло вакяриба ко апакияба ко дехиба ко търпиба ко рамане.
 12 Жа каринго лачхо ов аскери ко апакияба дол тут ко биагор живипе, колесте ту сан чингадиндо, сарто керган вакяриба ащал адавкха ангал буте якхитка.
 13 Оридинава тут ангал о Дел, Ковато си живдел са со си тай ангал о Христос Исусас, Ковато ангало Понтийско о Пилат вакергяс лачхо вакяриба,
 14 те астерес адайкха ордина шужи тай би дибаса жи ко авиба амаре Девлеске о Исуске Христос,
 15 когато адавкха ка овел путердо таро бахтало тай иек Бариенго, Тхагар ко тхагарипе тай о Дел ко Девликане;
 16 Ковато коркоро иси лес со ни мерел мерибе тай си отхе кате овен таро светиба. Ковато нисаво мануш ни дикхляс, ни ащи те дикхел. Каске те овел чес тай биагор зуралипе. Амин.
 17 Е барвалипенде мануша кале дунясте, вакер ленге, те на овен баре гогяте, ни те шинаден пес пал о барвалипе, нума е Девлеске, Ковато амен дел са со си пхердо та те гудлиол аменге;
 18 Те керен лачхипе, те барвалион шукаре букенцар, те овен щедра те ден тай те ахальовен те жутисарас пес;
 19 те киден ащал песке алиджа когато ка овел темели ко адавкха со авел, та те долен о чачо живипе.
 20 О Тимотей, астарен адавкха, когато туке си диндо, те на бангарен тут, те сквернис чуче пхерасенцар тай кермамуи тут со вакерел пес бангожаниба,
 21 гаял, като динде пес несаве отпеле таро апакияба.
 22 О гудлипе те овел туменде. Амин

6 А благочестието със задоволство е голяма печалба.
 7 Понеже нищо не сме донесли на света, явно е, че и нищо не можем да изнесем.
 8 Като имаме прехраната и облеклото, нека с това бъдем доволни;
 9 Но ламтящите за богатство падат в изкушения в примка и в много безразсъдство и вредни похоти, които потапят човеците в провал и погубление.
 10 Защото сребролюбие то е корен на всички злини, на което някои, предавайки се, се отклониха от вярата и пронизоха себе си с много мъки.

6:11-21 „Поръчението на Павел към Тимотей“

11 Но ти, човекче Божий, бягай от тези неща и се стреми към правда, благочестие, вяра, любов, търпение и кротост.
 12 Подвизавай се с добрия подвиг на вярата. Дръж се за вечния живот, за който бе и призван и изповяда добрата изповед пред много свидетели.
 13 Заръчвам ти пред Бога, Който оживотвори всичко, и пред Христа Исуса, Който засвидетелства добрата изповед пред Понтий Пилат,
 14 да пазиш заповедта чиста, безукорна до явяването на нашия Господ Исус Христос,
 15 Който навремето Си ще открие Блажения и Единствен Владетел, Цар на царете и Господар на господарите,
 16 Който е Единствен, безсмъртен и живее в непристъпна светлина, Когото никой от човеците не е видял, нито може да види. Нему чест и владичество веќе. Амин.
 17 На богатите в този свят заръчвай да не високоумстват, нито да се надяват на непостоянното богатство, но на живия Бог, Който ни дава всичко в изобилие и наслада;
 18 Да вършат добро, да богатееят с добри дела, да бъдат щедри и споделящи;
 19 като по този начин богатееят, добра основа за бъдеще да се хванат за вечен живот.
 20 О, Тимотее, пази повереното ти и се отвръщай от скверните празнословия и противоречия на така наричаното псевдознание,
 21 за което някои, като претендираха, отклониха се от вярата. Благодатта да бъде с теб. Амин.

6:11-21 „Поръчението на Павел към Тимотей“

Павел сравнява християнския живот с атлетическо състезание, чийто резултат се определя от настойчивостта на състезателя, където няма място за раздвояване на мисълта и гледане встрани, а Бог е, който дава наградата – вечен живот (1Кор. 9:25; 6:11-15). Християнският живот е устояване в битката между постоянството във вяроност към Христос и тъмните сили на съпротива срещу Неговото благовестие. Апостолът

отправя съвет към материално богатите членове на църквата да служат на ближния, а не да упражняват сила, влияние и контрол чрез временното си богатство (6:17-19). Посланието завършва с поръчението за опазване на Евангелието, като не се губи време в празни и неуместни дискусии, а в защитаване на истините чрез изучаването им и живот на дело (6:20,21).